dosarul nr. 2-1121/2025
2-25115931-38-2-13082025-1
Dispozitiv pronunțat public la 21 mai 2026
Hotărîrea integrală întocmită la 06 august 2026

JUDECĂTORIA
ORHEI

HOTĂRÂRE
în numele Legii

21 mai 2026 or.Rezina
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecător Veronica Cuculescu
Grefier Maria Calugher

Cu participarea:

Reprezentantului reclamantului Armanov Stanislav, avocatul Bosîi Ion, împuternicit în baza mandatului seria și nr. MA 1073356 din 11.08.2025,

Reclamantului Armanov Stanislav, născut la *****, cod personal *****,

Pârâtului Fotescu Ilie, născut la data de *****, cod personal *****,

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Armanov Stanislav împotriva lui Fotescu Ilie privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 13.08.2025, avocatul Bosîi Ion, în interesele lui Armanov Stanislav, a depus o cerere de chemare în judecată către Fotescu Ilie privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii a indicat că, în toamna anului 2022, prin intermediul lui Zabulica Anatol el a făcut cunoştinţă cu Fotescu Ilie. Ulterior a apelat la serviciile pârâtului pentru lucrările de reparație a casei și i-a propus lui Fotescu Ilie să încheie un contract de prestări servicii în domeniul construcției. Pârâtul a acceptat propunerea cu condiția de a primi de la el în prealabil un împrumut de 5 000 euro. Fotescu Ilie avea nevoie de acești bani pentru a acoperi altă dătorie, pe care o avea. A fost deacord

să-i acorde acest împrumut cu condiția că, soția lui Fotescu Ilie în recepisa de împrumut va indica faptul că este garantul restituirii datoriei. În discuția privind condițiile acordării împrumutului, soția lui Fotescu Ilie a refuzat de a fi garantul soțului. Totodată în prezența soțului l-a preîntâmpinat să nu dea bani în împrumut, deoarece Fotescu Ilie are datorii pe care nu le întoarce şi nu le va întoarce nici lui. Din aceste considerente el a refuzat să dea bani în împrumut.

Ulterior, la începutul anului 2023 Fotescu Ilie s-a prezentat la el şi a acceptat să efectueze

unele lucrări de reparație în apartamentul său. Pentru lucrările îndeplinite el l-a remunerat. Astfel, intrând în încrederea sa Fotescu Ilie l-a convins să-i împrumute bani. Potrivit recipisei din 14.04.2023 şi anexei la recipisa dată i-a împrumutat d-lui 1 900 euro. Conform înțelegerii Fotescu Ilie s-a obligat să întoarcă această sumă în decurs de o lună. Din proprie inițiativă Fotescu Ilie a înmânat lui copia buletinului de identitate indicând în recipisa din 14.04.2023, datele cu caracter personal. Multiplele solicitări invocate debitorului de a restitui împrumutul au eșuat. Deoarece pârâtul nu răspundea la scrisorile recomandate în discuție telefonică el s-a înțeles cu Ilie Fotescu că va veni pe data de 04.07.2024, la sfârşitul zilei de muncă în oraşul Rezina, unde D-lui lucrează pentru soluționarea pe cale extrajudiciară a litigiului. La 04.07.2024, el a apelat pârâtului, dar D-lui nu a răspuns la telefon. Pe data de 05.07.2024, el din nou prin scrisoare recomandată a declarat lui Ilie Fotescu ca pe data de 07.07.2024 se va deplasa la Soldăneşti str. Mihai Eminescu 102 pentru a primi sumele de bani pe care D-lui le datorează. La 07.07.2024 s-a prezentat la orele 14.30 acasă la Ilie Fotescu însă banii așa și nu i-a primit.

Ulteror, repetat a expediat o scrisoare lui Ilie Fotescu prin care a solicitat întoarcerea datoriilor. Din considerentele, că pârâtul nu este receptiv la solicitările sale de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, A fosnt nevoit să depună cerere în instanța de judecată.

Conform cererii repetate depuse:

Indică că, Inspectoratul de Poliție Soldăneşti a examinat cererea sa înregistrată cu nr.1639 din 07.07.2024. Prin scrisoarea recomandată către Inspectoratul de Poliție Soldăneşti din 22.08.2024, el a solicitat copia integrală a tuturor materialelor acumulate de către agentul constatator. La 07.09.2024 prin scrisoare recomandată a expediat în instanța de judecată cererea de înlăturare a neajunsurilor indicate în încheierea din 20.08.2024, dosarul nr. 2 - 904/2024 care a fost recepționată de către instanță potrivit înscrisului pe data de 11.09.2024. Deoarece anterior 16.08.2024, a depus o acțiune similară, tot în aceeasi instanță însă din motive necunoscute cererea sa a fost transmisă în arhivă instanței de judecată, a fost nevoit să se deplaseze pe data de 25.07.2025 în Judecătoria Orhei sediul Rezina unde a depus o cerere pentru a primi în original setului de documente depus la 16.08.2024. Tot în aceiaşi zi a primit din arhivă setul de documente depus anterior la 16.08.2024. Din aceste considerente, ca răspunsul la cererea sa depusă la 22.08.2024 în Inspectoratul de Poliție Şoldăneşti a

fost imposibil de primit prin scrisoare recomandată, deoarece încheierile se eliberează strict solicitantului personal sau reprezentantului prin procura, a fost nevoit să se deplaseze la 07.08.2025 în or.Şoldăneşti pentru a primi aceste materiale.

A solicitat încasarea datoriei de la Fotescu Ilie a datoriei în sumă de 1 900 euro și dobânzii de întîrziere precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4 800 lei, a taxei dede stat în sumă de 1 130 lei, taxei de timbre în mărime de 200 lei, încasarea cheltuielilor poștale în sumă de 94,6 lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasarea Chișinău – Șoldănești, Șoldănești – Chișinău în sumă de 1270 lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasarea Chișinău – Rezina – Chișinău în sumă de 650 lei.

Conform cererii de chemare în judecată repetată a solicitat încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică conform bonului de plată seria XL nr. 855660 din 11.08.2025 în sumă de 5 000 lei, cheltuielilor pentru taxa de timbru în sumă de 200 lei, cheltuielilor pentru taxa de stat, încasarea dobînzii de întîrziere calculate pentru perioada 15.05.2023 – 11.08.2025 în sumă de 618, 18 euro, încasarea cheltuielilor pentru scrisori recomandate 37 lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasare Chișinău – Rezina, Rezina – Chișinău, 1490 lei, încasarea cheltuielilor pentru deplasarea Chișinău – Șoldănești, Șoldănești – Chișinău în sumă de 700 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 9 alin. (2) lit. a), 776, 858 alin. (1), 861, 942 alin. (2) Codul Civil și art. 96 alin. (1) Cod de procedură Civilă.

La 28.08.2025, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea de la Fotescu Ilie dobînda de întîrziere în suma de 618, 18 euro pentru perioada 15.05.2023 – 18.08.2025, a cheltuielilor pentru taxa de stat și încasarea cheltuielilor pentru deplasarea Chișinău – Rezina, Rezina – Chișinău pentru depunerea cererii de înlăturare a neajunsurilor.

A mai indicat că, taxa de stat a fost achitată odată cu depunerea acțiunii inițiale la 16.08.2024 în sumă de 1 130 lei. Ulterior la 07.09.2024, a fost achitată taxa de stat pentru dobînda de întîrziere în sumă de 423, 32 lei și 388, 53 lei și 440 lei. În total taxa de stat achitată constituie: 1 130 + 423, 32 + 388, 53 + 440 +2381, 85 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 166-168, 60 alin. 2^1, 98 Cod de procedură civilă.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a depus mai multe cereri de concretizare a pretențiilor (f.d.91,102-104).

La data de 08.05.2026, reclamantul înaintat cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.122) prin care a solicitat încasarea de la Fotescu Ilie datoria în sumă de 1 900 Euro, dobânda de întârziere calculată pentru perioada 15.05.2023 – 08.05.2026 în sumă de 826, 03 euro. La fel a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pe care reclamantul le-a suportat la depunerea pentru prima dată a acțiunii la 16.08.2024 în sumă de 4 800 lei, (pentru taxa de stat - 1 130 lei, taxa de timbru - 200 lei, scrisorile recomandate din 11.08.2023, 15.04.2024, 05.07.2024, 16.07.2024 și din 06.08.2024 în sumă de 94, 6 lei, pentru deplasarea Chișinău – Șoldănești,

Șoldănești - Chișinău la 07.07.2024, 15.07.2024 și la 16.08.2024 în sumă de 1920 lei).

La fel a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru depunerea repetată a acțiunii la 13.08.2025: **1)** pentru asistența juridică - 5 000 lei; **2)** pentru taxa de timbru - 200 lei; **3)** taxa de stat 1401,85 lei; **4)** pentru scrisorile recomandate din 22.02.2024 și din 07.09.2024 -37 lei; **5)** pentru deplasarea Chișinău – Rezina, Șoldănești – Rezina la 25.07.2025, 07.08.2025, 13.08.2025, 28.08.2025, 15.12.2025 21.01.2026, 09.02.2026, 10.03.2026 și la 08.05.2026 în sumă de 6202,22 lei.

Aspecte de procedură:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 01.09.2025, cererea de chemare în judecată depusă de Armanov Stanislav împotriva lui Fotescu Ilie privind încasarea datoriei s-a acceptat spre examinare ca cerere cu valoare redusă.

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, pârâtului i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată cu actele anexate, fiindu-i explicat inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei pe cerere cu anexe. Pârâtul, a recepționat scrisorile, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 90).

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 18.12.2025, s-a dispus examinarea cauzei civile în procedură generală.

Argumentele participanților la proces.

Reclamantul Armanov Stanislav a indicat că susține cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor integral și solicită admiterea acestora.

La întrebarea instanței a indicat că, recipisele le-a scris Fotescu Ilie. Prima recipisă este din 14.04.2023 pe suma de 1 600 euro, a doua recipisă a fost scrisă tot în aceeași zi, adăugător la prima pentru suma de 300 euro. Ambele recipise au fost semnate în aceeași zi pe 14.04.2023. Suma finală a împrumutului a constituit - 1 900 euro. El i-a împrumutat suma de 1600 euro și Fotescu Ilie l-a rugat tot în aceeași zi ca să îi mai împrumute 300 euro și el i-a împrumutat cu condiția că va veni vara și va lucra. În a doua recipisă nu s-a scris data, căci este adăugător la prima recipisă. Pârâtul recunoaște că a doua recipisă la fel a fost scrisă la 14.04.2023. La prima recipisă la sumă s-a indicat termenul de întoarcere, în a doua nu s-a indicat, deoarece s-a avut în vedere tot același termen indicat în prima recipisă, căci această recipisă a fost scrisă adăugător la prima. S-a adresat de două ori în instanța de judecată, a depus acțiune în anul 2024, dar nu s-a dat curs. Încheierea de restituire a acțiunii nu a primit-o, aceasta este aceeași acțiune. A revenit la cancelarie și a primit actele, a primit cererea, după ce a depus a doua oară acțiune. Nu a contestat încheierea de restituire. A venit la judecată, a luat documentele și le-a depus din nou. A primit încheierea după 13.08.2025. Actele nu au fost restituite, el a venit în cancelarie și a primit actele după 13.08.2025 și nu a contestat încheierea de restituire. S-a adresat la poliție pe cazul

datoriei banilor împrumutați de către Fotescu. La poliție s-a prezentat personal pentru a ridica materialele.

La întrebarea avocatului Ion Bosîi, a explicat că, la prima acțiune depusă în anul 2024 nu anexase copia buletinului de identitate, taxa de stat și prin cererea din 11.09.2024 a anexat actele menționate, dar încheiere de restituire nu a primit. Banii i-a dat în împrumut la 14.04.2023, acțiunea a depus-o la 13.08.2025, au trecut doi ani și jumătate și s-a încadrat în termen de adresare în judecată.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Ion Bosîi, a explicat că, după 13.08.2025, ei au pregătit actele și au achitat taxa de timbru, căci materialele nu erau. Din 2024 pînă în august 2025 a fost în cancelarie și după ce a înaintat actele iarăși s-a găsit taxa de timbru și taxa de stat, de aceea s-a anexat pachetul de acte, însă nu urma a fi anexate căci nu sunt relevante de a fi anexate. A achitat taxa de stat și taxa de timbru și a fost înregistrată acțiunea și s-a folosit taxa de stat achitată anterior la prima acțiune. Taxa de timbre au achitat-o din nou deoarece nu se găsea bonul.

Pîrîtul Fotescu Ilie a indicat că, după 14.04.2023 data indicată în recipisă ei au finisat lucrările la apartamentele lui Armanov și au plecat cu lucrările la casa din Orhei. Acolo sunt vre-o 10 obiecte foarte mari și nici unul nu este terminat. Ei s-au înțeles că lucrează mai departe, au făcut proiectul, a intrat în apartament soția lui și cu Armanov, care au fost de acord cu proiectul prezentat și au început a lucra. S-au înțeles că datoriile se vor scoate din lucrări. Au conectat lumina de la vecini, s-a urcat pe casă, căci era dezastru, nu avea lumină, nu avea apă, au făcut proiect și au început a lucra, au făcut scările în subsol. După ce a plecat soția lui Armanov în America dumnealui mi-a aruncat hainele de la apartamentul unde stătea și a spus că el dă în chirie apartamentul și i-a spus că el va sta aici. Cu materiale nu îi aproviziona, mai erau doi oameni de la Filipeni r.Leova și nu a fost posibil de finisat lucrările, căci cu proiectul nu s-a achitat, cu inventarul nu s-a achitat, i-a spus că el va gestiona cu lucrările acolo, va fi ca prorab. A adus un om cu tractorul, a fost scandal mare, căci nu l-a achitat nici pe acela. A efectuat lucrări de construcții la domnul Armanov. Nu a avut contract încheiat cu domnul Armanov. A dispus de patentă, dar acum este angajat în firmă și lucrează ca maistru în construcții.

La întrebarea instanței, a invocat că, recunoaște că recipisele sunt scrise de el - a primit suma de 1 900 euro de la domnul Armanov. Prima recipisă a fost scrisă la data de 14.04.2023, iar a doua recipisă a fost semnată în altă zi, nu ține minte anume cînd. Suma de 1 600 euro urma ca să o restituie timp după o lună, însă s-au înțeles că o va răsplăti prin lucru, dar nu a indicat în recipisă acest moment, este vina sa, nu a avut nici un contract. Referitor la a doua sumă de 300 euro a luat-o peste aproximativ 2 săptămîni de la prima, urma ca să o întoarcă tot prin lucru, căci acolo era de lucru pentru mult timp, dar nu a indicat aceasta în recipisă. A primit somația, ei verbal s-au înțeles cu domnul Armanov, i-a propus ca să facă contract cu firma și dumnealui a spus că refuză de a face contract cu firma, a dorit dumnealui ca să facă contract direct cu el, unde el i-a zis că va face contract cu firma unde este angajat, au utilaje, căci era

de lucru pentru mult timp. S-au înțeles verbal între ei. A mai adăugat că, este dispus să îi restituie datoria, dacă îi achită calculele pentru lucru. Din august 2025 nu a restituit nimic. Nu recunoaște dobînda și cheltuielile de judecată.

La întrebarea reprezentantului reclamantului, avocatului Bosîi Ion, a indicat că, nu a făcut un act de predare-primire a lucrărilor, a făcut doar verbal. La apartamente, la garaj din Valea Crucii, la acoperișul din str.Cetatea Veche nu are pretenții, are pretenții la casa din Dănceni. A fost achitat pentru lucrările din apartamente, nu din banii de 1 900 euro, urma a fi achitat din alte lucrări. Urmează ca să fie prezent un expert de a efectua calculul la casa din Dănceni, nu a făcut calculi la plata pentru lucrări. Dacă Armanov se achită pentru lucrările efectuate, atunci îi întoarce datoria, dar acolo este mai mult decît suma împrumutată, fac diferența și se achită.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind opinia părților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Armanov Stanislav împotriva lui Fotescu Ilie privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) CPC, „Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime”.

Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime, sunt prevăzute la art. 6 CPC, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Iar, în conformitate cu art. 7 alin.(1) CPC, ”„nstanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim”.

Potrivit art.20 alin.(1) şi alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, „Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie”.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate”.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă „Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la

îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului”.

În conformitate cu art. 130 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă ”Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii”.

Potrivit art. 131 alin.(1) Cod de procedură civilă „Explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei”.

În articolul 240 alin.(1) și (3) Codul de procedură civilă se arată că ”La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant”.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 14.04.2023, între Armanov Stanislav, în calitate de împrumutător și Fotescu Ilie, în calitate de împrumutat, s-a constituit un raport juridic de împrumut, în temeiul căruia reclamantul i-a transmis pârâtului suma de 1 600 euro.

Faptul transmiterii acestei sume este confirmat prin recipisa întocmită și semnată personal de Fotescu Ilie, prezentată în original la materialele cauzei (f.d.22), prin care ultimul s-a obligat să restituie suma primită în termen de o lună.

Ulterior (data exacta nu se cunoaște), pârâtul Fotescu Ilie a primit suplimentar de la reclamant suma de 300 euro, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 23), întocmită de asemenea personal de către acesta, în care este indicat că suma respectivă reprezintă un împrumut suplimentar la recipisa din 14.04.2023.

Instanța reține că, deși în cea de-a doua recipisă nu este indicată expres data restituirii sumei de 300 euro, pârâtul, fiind audiat în ședința de judecată, a recunoscut că această sumă reprezenta o completare a împrumutului inițial și că a fost primită în aceleași condiții, însă acesta invocă că a primit suma respective peste vreo 2 săptămâni de la primul împrumut.

Totodată, instanța reține că însuși pârâtul Fotescu Ilie, fiind audiat în ședința de judecată, a confirmat faptul că recipisele anexate la dosar au fost întocmite și semnate

personal de acesta, precum și faptul primirii de la reclamant a sumei totale de 1 900 euro.

Astfel, existența raportului juridic de împrumut, transmiterea sumei de bani și obligația pârâtului de restituire a acesteia rezultă atât din înscrisurile prezentate, cât și din recunoașterea expresă făcută de pârât în cadrul ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 775 alin. (1) Cod civil, „debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației".

Or, conform art. 776 Cod civil, obligațiile izvorăsc din contracte și trebuie executate în termenul și condițiile stabilite. În cazul nerespectării obligației, creditorul este în drept să solicite executarea silită.

În temeiul prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 992 alin. (1) Cod civil, „contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice".

Conform art. 993 alin. (1) Cod civil, „contractul legal încheiat are putere de lege între părți și trebuie executat cu bună-credință".

Potrivit art. 1 100 alin. (1) și (2) Cod civil, contractul trebuie interpretat pe principiile
bunei-credinţe. Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi.

Rezultînd din datele speții, se identifică aplicabilitatea art. 1 242 alin (1) Cod civil potrivit căruia prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Instanța reține că împrumutul reprezintă un contract real, care se consideră încheiat prin transmiterea efectivă a bunurilor fungibile către împrumutat, iar obligația esențială a acestuia constă în restituirea aceleiași cantități de bunuri de același gen și calitate sau a aceleiași sume de bani.

În speță, transmiterea mijloacelor bănești către pârât este confirmată prin recipisele întocmite personal de acesta, iar obligația de restituire rezultă expres din conținutul acestora.

Totodată, potrivit art. 1 247 alin. (1) și (3) Codul Civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variațiile valorii banilor.

Instanța constată că, pârâtul Fotescu Ilie nu și-a executat obligația asumată prin recipisele întocmite, nefiind prezentate probe care să confirme restituirea sumei împrumutate.

Referitor la susținerile pârâtului potrivit cărora obligația de restituire urma să fie stinsă prin executarea unor lucrări de construcție în beneficiul reclamantului, instanța nu le poate reține ca fiind întemeiate. Or, pârâtul nu a contestat existența obligației de restituire a sumei de 1 900 euro și nici faptul primirii acesteia de la reclamant. Apărarea sa a fost întemeiată exclusiv pe afirmația existenței unei modalități alternative de stingere a obligației, prin compensarea pretinsei valori a unor lucrări executate.

Instanța reține că eventualele raporturi juridice dintre părți privind executarea unor lucrări de construcție reprezintă un raport juridic distinct de cel rezultat din contractul de împrumut.

Pentru ca asemenea raporturi să poată influența obligația de restituire a împrumutului, pârâtul urma să demonstreze existența unei creanțe proprii împotriva reclamantului, caracterul cert, lichid și exigibil al acesteia, precum și existența unui acord între părți privind stingerea obligației de restituire prin compensare. Or, asemenea circumstanțe nu au fost probate în cadrul examinării cauzei.

Deși pârâtul a declarat că între părți ar fi existat o înțelegere verbală potrivit căreia suma împrumutată urma să fie compensată prin efectuarea unor lucrări de construcție, acesta nu a prezentat niciun contract de antrepriză, niciun act de predare-primire a lucrărilor, devize de cheltuieli, calcule privind valoarea lucrărilor pretins efectuate sau alte probe obiective care să confirme existența și valoarea unei asemenea creanțe.

Mai mult, însuși pârâtul a recunoscut în ședința de judecată că între părți nu a fost încheiat un contract privind executarea lucrărilor și că nu au fost întocmite acte care să confirme volumul și valoarea acestora.

În aceste condiții, simpla invocare a existenței unor raporturi de fapt privind executarea
unor lucrări nu poate conduce la înlăturarea efectelor juridice ale contractului de împrumut
confirmat prin înscrisurile originale depuse la dosar.

Mai mult, în una din recipise este expres stipulat *„Banii luați în împrumut nu au legătură cu lucrările îndeplinite și achitările pentru aceste lucrări”* (f.d.23)

Instanța reține că, în lipsa unor probe care să demonstreze stingerea obligației prin executare, compensare sau printr-un alt mod prevăzut de lege, obligația pârâtului de restituire a împrumutului rămâne existentă.

În acest sens, potrivit art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile sau obiecțiile.

Instanța apreciază că reclamantul și-a îndeplinit sarcina probațiunii, demonstrând existența raportului juridic de împrumut, transmiterea sumei de 1 900 euro și neexecutarea obligației de restituire de către pârât.

În același timp, pârâtul nu a prezentat probe suficiente și pertinente care să răstoarne concluziile rezultate din înscrisurile administrate și din propriile sale declarații.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că pretenția reclamantului privind încasarea datoriei în sumă de 1 900 euro este întemeiată și urmează a fi admisă, cu dispunerea încasării acestei sume de la Fotescu Ilie în beneficiul lui Armanov Stanislav, în valută națională conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța o apreciază ca fiind întemeiată parțial, din următoarele considerente:

Potrivit art. 942 alin. (1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Din materialele cauzei rezultă că, potrivit recipisei din 14.04.2023, pârâtul și-a asumat obligația de a restitui suma împrumutată de 1600 euro în termen de o lună, respectiv până la data de 14.05.2023. Întrucât obligația nu a fost executată la scadență, iar pârâtul nu a făcut dovada restituirii împrumutului, acesta a fost de drept în întârziere, fiind obligat să achite și dobânda de întârziere aferentă creanței restante.

Instanța reține că reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 826,03 euro, calculată pentru suma de 1900 euro pentru perioada 15.05.2023–08.05.2026.

În speță, s-a constatat că, potrivit recipisei prin care pârâtul a primit suma de 1 600 euro, termenul de restituire a fost stabilit pentru o perioadă de o lună. Prin urmare, obligația de restituire a acestei sume a devenit exigibilă la expirarea termenului convenit de părți, respectiv la data de 14.05.2023, iar pârâtul se află în întârziere începând cu această dată.

Referitor la suma suplimentară de 300 euro, instanța reține că, deși pârâtul a confirmat primirea acesteia, în recipisa suplimentară nu a fost indicat un termen distinct de restituire a sumei împrumutate.

În aceste condiții, devin aplicabile prevederile art. 1247 alin. (4) Cod civil coroborate cu art. 1248 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire și în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul, prin notificarea din 10.08.2023, recepționată de către pârât la data de 14.08.2023, i-a solicitat acestuia restituirea datoriei până la data de 20.08.2023 (f.d.24).

Prin urmare, având în vedere termenul concret acordat de creditor pentru executarea obligației, instanța constată că, începând cu data de 20.08.2023, pârâtul se află în întârziere și în ceea ce privește restituirea sumei de 300 euro.

Astfel, începând cu data de 20.08.2023, obligația restantă a pârâtului constituia suma totală de 1 900 euro, iar dobânda de întârziere urmează a fi calculată asupra întregii sume datorate.

Luînd în considerație cele expuse, instanța de judecată constată că, pentru suma de 1 600 euro, termenul de restituire a expirat la data de 14.05.2023, astfel că dobânda de întârziere urmează a fi calculată începând cu 15.05.2023. Pentru perioada 15.05.2023–01.07.2023, aplicând rata de 29% anual, dobânda de întârziere se calculează după formula: (1 600 euro × 29% : 365 zile) × 47 zile = 59,74 euro. Pentru perioada 01.07.2023–19.08.2023, aplicând rata de 15% anual, dobânda de întârziere se calculează după formula: (1 600 euro × 15% : 365 zile) × 49 zile = 32,21 euro. Prin urmare, dobânda de întârziere aferentă sumei de 1 600 euro pentru perioada 15.05.2023–19.08.2023 constituie suma de 91,95 euro.

Începând cu data de 20.08.2023, obligația restantă a pârâtului constituia suma totală de 1 900 euro, astfel încât dobânda de întârziere urmează a fi calculată asupra întregii sume datorate.

Pentru perioada 20.08.2023–01.01.2024, dobânda de întârziere aferentă sumei de 1 900 Euro se calculează prin aplicarea ratei de 15% anual, rezultând suma de 104,50 euro.

Pentru perioada ulterioară, respectiv 01.01.2024–08.05.2026, instanța reține că dobânda de întârziere a fost calculată conform formulei aplicabile dobânzii legale: D × (X + 9%) / 365 × Y, unde D reprezintă suma datorată, X reprezintă rata de finanțare a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă perioadei respective, iar Y reprezintă numărul zilelor de întârziere.

Conform calculului prezentat la materialele cauzei și verificat de instanță (f.d.125), pentru suma de 1 900 euro, dobânda de întârziere constituie:

- pentru perioada 01.01.2024–01.07.2025 - 239,40 euro;
- pentru perioada 01.07.2025–01.01.2026 - 148,46 euro;
- pentru perioada 01.01.2026–08.05.2026 - 93,28 euro.

Astfel, dobânda de întârziere aferentă calculată din suma de 1900 euro pentru perioada 20.08.2023–08.05.2026 constituie - 585,64 euro (104,50 euro + 239,40 euro + 148,46 euro + 93,28 euro).

Prin urmare, cuantumul total al dobânzii de întârziere pentru perioada 15.05.2023–08.05.2026 constituie suma de 677, 61 euro.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere este întemeiată parțial și urmează a fi admisă în limita

sumei de 677,61 euro, care urmează a fi încasată de la Fotescu Ilie în beneficiul lui Armanov Stanislav, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Referitor la cheltuielile de judecată.

Examinând pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța le reține ca fiind parțial întemeiate, din următoarele considerente:

Potrivit art.82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Concomitent, potrivit art.98 alin.(1) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, taxa de timbru, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune daca pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecata.

Potrivit art. (1) din Legea taxei de stat, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe de către organele de stat şi de către alte entităţi împuternicite special pentru acest fapt de la persoanele fizice şi juridice în ale căror interese se efectuează acţiuni sau se eliberează documente.

Conform art. (2) din Legea sus indicată, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac.

În conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) taxa de stat se varsă la bugetul de stat. Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014.

La depunerea acțiunii în instanță, reclamantul Armanov Stanislav a achitat taxa de stat în cuantum total de 2 531,85 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 31940212 din 16.08.2024, nr. 52258004637000002 din 13.08.2025, nr. 365528928 și nr. 365528912 din 07.09.2024 și nr. 00616488392487 din 13.08.2025, anexate la materialele cauzei (f.d. 11-15).

Având în vedere că pretențiile reclamantului au fost admise parțial, instanța apreciază necesar de a compensa taxa de stat achitată de reclamant proporțional părții admise din acțiune în cuantum de 2 102,76 lei.

Totodată, conform ordinului de plată nr. QSG6914-96082 din 08.08.2025, reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 16).

Astfel, instanța consideră necesar de a încasa de la Fotescu Ilie în beneficiul lui Amranov Stanislav suma de 200 lei, achitată la depunerea prezentei acțiuni, cu titlu de taxă de timbru.

Conform materialelor cauzei se atestă că, interesele reclamantului în prezentul proces judiciar au fost reprezentate de către avocatul Bosîi Ion, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria/nr. MA 1073356 din 11.08.2025 (f. d. 17).

Instanței i-a fost prezentat ordinul de plată seria și nr. XL 855660 din 11.08.2025 prin care avocatul Bosîi Ion a fost remunerat cu suma de 5 000 lei pentru prestarea serviciilor juridice (f.d. 20).

Potrivit art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistenţă juridică se atribuie la cheltuieli de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile, iar potrivit prevederilor art. 96 alin. (1^1) CPC, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obţinut, restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client, experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Luând în considerație faptul că în raport cu litigiul dedus judecății există o jurisprudenţă stabilită cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportată pe astfel de categorii de litigii, reieşind din necesitatea şi rezonabilitatea cheltuielilor suportate de Armanov Stanislav instanța de judecată dispune încasarea de la pârâtul Fotescu Ilie în beneficiul reclamantului a sumei de 5 000 lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, această sumă fiind una potrivită şi rezonabilă.

De asemenea instanța va dispune și încasarea cheltuielilor poștale în mărime de 131, 60 lei (f.d.42-46, 48-49), suportate în legătură cu expedierea reclamanților în adresa pârâtului.

Consecutiv, art. 90 lit. d) Cod de procedură civilă, prevede că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă.

Instanța reține că, din totalitatea cheltuielilor de transport solicitate, urmează a fi compensate doar acele deplasări care au avut legătură directă cu examinarea prezentei cauze în instanță, confirmate prin înscrisurile anexate la dosar.

Astfel, cheltuielile suportate de către reclamant, în legătură cu examinarea prezentei cauze, pentru transport în sumă de 5 400 lei, sunt confirmate prin bonurile de plată (f.d. 64, 72, 93, 126, 127).

În continuare, instanța reține că, din textul cererii de chemare în judecată, rezultă clar că anterior la 16.08.2024, Armanov Stanislav s-a adresat cu acțiune împotriva lui Fotescu Ilie privind încasarea datoriei, acțiune căreia inițial nu i s-a dat curs, iar ulterior i-a fost restituită reclamantului prin încheierea din 10.09.2026 pentru neînlăturarea neajunsurilor în termen (f.d. 55-57,65). Încheierea respectivă nu a fost contestată cu recurs.

Armanov Stanislav solicită încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 8422,22 lei, suportate în cadrul cauzei civile nr. 2-904/2024.

Cu referire la aceste cheltuieli, instanța consideră că acestea nu urmează a fi compensate din contul pârâtului din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că cererea inițială depusă de reclamant nu a fost examinată în fond, fiind restituită conform prevederilor art.170 din Codul de procedură civilă, conform încheierii din 10.09.2024. Reclamantul a confirmat în ședința de judecată că, a ridicat actele și a depus o nouă cerere de chemare în judecată, care constituie obiectul examinării în prezenta cauză.

Astfel, instanța reține că, cheltuielile suportate în cadrul unei alte proceduri judiciare nu au fost generate de examinarea prezentei cauze și nu au contribuit la soluționarea litigiului dedus judecății. Aceste cheltuieli se referă la o procedură distinctă, care nu s-a finalizat prin examinarea fondului pretențiilor reclamantului.

Prin urmare, cheltuielile aferente primei cereri de chemare în judecată nu pot fi puse în sarcina pârâtului, întrucât nu reprezintă cheltuieli efectuate în cadrul prezentei cauze. Mai mult, pârâtului nu-i pot fi imputate omisiunile reclamantului în cadrul cauzei civile nr. 2-904/2024, care au dus la restituirea cererii de chemare în judecată în temeiul art.171 alin.(2) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, evaluând în ansamblu materialele cauzei, argumentele participanților la proces și probele administrate în cadrul ședinței de judecată, instanța conchide că, cererea de chemare în judecată înaintată de Armanov Stanislav este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

în conformitate cu prevederile art.82, 94, 236-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Armanov Stanislav.

Se încasează de la Fotescu Ilie, născut la *****, cod personal *****, în beneficiul lui Armanov Stanislav, născut la *****, cod personal *****, datoria în sumă de 1 900 (o mie nouă sute) Euro și dobânda de întârziere în sumă de 677,61 (șase sute șaptezeci și șapte euro, 61 cenți) conform cursului BNM la data executării hotărîrii.

Se încasează de la Fotescu Ilie, născut la data de *****, cod personal *****, în beneficiul lui Armanov Stanislav, născut la data de *****, cod personal ***** cheltuielile de judecată pentru taxa de stat proporțional părții admise din acțiune - 2102,76 (două mii o sută doi lei, 76 bani), pentru taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuieli poștale 131,6 (o sută treizeci și unu lei, 60 bani), cheltuieli de deplasare 5 400 (cinci mii patru sute lei) și cheltuieli pentru asistența juridică acordată în mărime de 5000 (cinci mii lei).

În rest acțiunea se respinge ca nîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ Veronica Cuculescu

Copia corespunde cu originalul.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Veronica Cuculescu